

Oleguer Rovira, Raimon Cartanyà i Núria Solanes

Carta al senyor Post

Washington, 18 d'abril de 1994

Hola, pare,

com et trobes? Jo ja m'he recuperat del tot de l'accident. Tot i el que va passar, em sento orgullosa d'haver salvat aquell nen. Cada cop m'agrada més la feina que he heretat de tu.

Te'n recordes d'en TJ i la Jasmine? Avui en TJ estava molt content, per fi ha tornat la Jasmine. Que amable en TJ, encara que la Jasmine ja s'hagi recuperat, li porta la motxilla.

Després, han passat en Xic i la seva colla. Que com ja t'he dit uns quants cops, es fan dir els Caps Pelats. He sentit a dir que són uns pispes. Avui passaven pel pas de vianants molt ràpid i xiuxiuejant, ves a saber quina una en tremaven.

I la Pia, ja sé que no te'n recordes, per tant, t'ho repeteixo. La Pia és aquella nena que sempre va amb monopatí, pobre, he vist que avui no el portava, ves a saber que li deu haver passat. De fet, deu ser l'únic que li quedava, he sentit que es va morir la seva germana. També hi ha una altra skater a l'institut amb qui es podria fer amiga, jo crec. Potser no ho ha perdut tot.

També hi ha la Fatima Moss. Em té ben encuriosida, va sempre amb la seva llibreta quan torna de l'institut. També ho observa tot, es nota com ho vol tenir tot controlat.

I en Tyson i en Bryson! Ja no me'n recordava, els recordes? Són aquells a qui els agrada tant jugar a videojocs. Avui en Tyson anava molt de pressa, i sense en Bryson, he sentit que van estomacar a en Bryson, deu ser per això que no hi era. Són molt bons amics, farien el que fos per l'altre.

Per altra banda, tenim en Simeon i en Kenzi, són aquells que van un sobre l'altre, fan molta gràcia aquesta canalla. En Kenzi, com sempre m'ha abraçat, sort que el vaig salvar de l'accident.

Aquesta tarda una nena que no havia vist mai ha passat per davant meu anunciant que feia un espectacle, i estava repartint papers, justament un paper ha caigut al meu costat, deia **“LA SITU EN DIRECTE AL BLOC DEL CINDER ALS APARTAMENTS SOTHVIEW. L'ESPECTACLE COMENÇA A LES 3:33 h”**

Llastima que jo hagi d'estar vigilant el pas de vianants, si no portaria en Canton a l'espectacle, passaríem una bona estona jo crec. A tu t'hauria agradat anar-hi, sempre amb les teves brometes i el teu humor trastocat faríeu un molt bon equip.

Per aquí venen en Gregory i els seus amics, avui sembla una mica més arreglat, quan ha passat feia una olor de desodorant que quasi m'intoxico, sembla una mica nerviós, el meu fill m'ha dit que en Gregory està enamorat de la Sandra, que no sé qui és.

Quan he acabat el dia, en Canton l'amor de la meva vida i el meu tresor m'ha vingut i m'ha fet una abraçada tan forta que quasi m'ofego. És un àngel el meu fill, pobret ho va passar molt malament quan vaig tenir l'accident. Però m'ha dit que el conserge el va ajudar a superar-ho i li va regalar un peluix d'un gos fet amb una escombra. Li estaré agraïda al Sr. Munch gràcies a ell el meu pobre Canton està més tranquil.

Espero que t'agradin i t'entretinguin totes aquestes històries. Si d'aquí a una estona no te'n recordes ja saps que no passa res, no t'hi capfiquis.

Encara que ja sé que vivim molt lluny l'un de l'altre, tinc una sorpresa, aquest estiu el vindrem a passar amb tu! En Canton, el teu net, estarà molt content.

PD: Saps tot el que pot significar un autobús escolar? Pensa-hi.

Fins aviat,
la teva filla.